

Que caigui Pedro Sánchez

written by Carles Suárez i Graells | 7 de gener de 2019

Les cúpules dels partits “sobiranistes” estan intentant a marxar forçades que les bases independentistes renunciïn a la independència i acceptin el retorn a l'autonomisme.

De Mas-Colell a Sergi Sol, passant per membres de la CUP, la partitocràcia està intentant imposar un relat que es basa en:

- El 50% de suport no és suficient per aconseguir la independència, cal el 80%.
- No existeix el mandat del primer d'octubre.

Assumint aquests punts, la prioritat ja no és aconseguir la independència sinó:

- Eixamplar la base social per arribar al 80%.
- Frenar la mobilització i evitar mesures de pressió real que impactin l'economia.
- Obrir una negociació amb l'Estat espanyol.
- Sostenir el govern Sánchez, blanquejar el PSOE i intentar teixir una aliança contra VOX.

Aquesta narrativa és ahora repetida incansablement pels tertulians habituals i “creadors d'opinió”. Si del 2011 al 2017 el relat dels tertulians es basava sobretot a criticar-se entre ells vejam qui era més independentista, la novetat és que ara l'elit il·lustrada està alineada en discurs fent antagonisme amb les bases independentistes.

El més sorprenent és que són les mateixes persones que:

- Fa sols un parell d'anys defensaven que el principi democràtic de la meitat més u era innegociable.
- Que van aprovar una Llei del Referèndum que explicitava que el Referèndum de l'1 d'octubre era vinculant i calia complir amb el mandat democràtic.

- Que defensaven una paralització de l'economia d'una setmana per provocar que els mercats financers i els països europeus forcessin Espanya a acceptar una solució democràtica.
- Que deien que no es podia confiar en l'Estat espanyol perquè mai pacten i, quan pacten, després no compleixen.
- Que, per criticar els Comúns, deien que l'exercici de la democràcia no podia dependre del govern espanyol i que la unilateralitat és l'únic camí.
- Que el PSOE era del bloc del 155 i les polítiques igual que el PP.

0 mentien llavors o menteixen ara. 0 les dues coses a la vegada.

L'estratègia repressora de l'Estat està aconseguint resultats insospitats inclús des de la seva perspectiva, començant pel nefast col·laboracionisme amb l'Estat durant el 155 del *sottogoverno* (avui governo) i acabant amb el tancament de files de l'establishment polític i mediàtic a favor de renunciar a la unilateralitat, l'única estratègia que pot fer possible aconseguir la secessió en l'escenari actual.

Per això s'aferren al govern Sánchez sense cap contrapartida. ERC i Convergència, que amb tanta contundència van criticar Podemos el desembre del 2015 per no exigir amb prou força un referèndum vinculant a canvi d'investir Sánchez, ara donen carta blanca sense exigir res a canvi. La caiguda narrativa en tres anys és històrica.

En una democràcia els canvis polítics es duen a terme amb la meitat més u dels vots, per què Catalunya ha de ser diferent? Per la repressió espanyola? Si canviem els barems democràtics per culpa de la repressió, estem fent victoriosa la repressió!

A més, a nivell estratègic, algú realment creu que amb uns anys de gestió autonòmica s'aconseguirà més suport per la independència que la que tenim avui després d'una crisi econòmica, d'un maltracte estructural, d'una violència

policial vista arreu del món, d'una repressió injusta d'un país sense estat de dret?

Al contrari, l'autonomisme redueix l'independentisme, no l'eixampla. Els anys 80 i 90 en són la prova. **No hi ha més autonomisme de facto que practicar l'autonomisme. L'únic càncer de l'independentisme és l'autonomisme.**

És en espirals de tensió i finestres d'oportunitat on es poden aprofitar les condicions objectives existents per posar l'estat contra les cordes. Blanquejar ara el PSOE, quan va ser clau per l'aplicació del 155 i fer veure que existeix una diferència estructural entre el PSOE, PP, C's I VOX, quan pensen exactament el mateix, que Catalunya no té dret a l'autodeterminació, és repetir els errors del passat i és condemnar a Catalunya a dècades d'autonomisme.

Que potser convé a la classe política que en depèn pels sous i als mitjans de comunicació que en depenen per les subvencions. Però les bases independentistes estan aquí per aconseguir la independència.

Despullem Espanya, que l'única alternativa sigui entre independència o feixisme. Provoquem la intervenció d'Europa, paralitzant l'economia com deia Junqueras. I, aquest cop, arribem fins al final, renovant tota la classe política via Primàries Nacionals si fa falta.

Primer de tot, que caigui Pedro Sánchez. La democràcia no es negocia, la democràcia s'exerceix i es defensa.